

нари. Тамъ имаме първоначални училища и прогимназия. Българитѣ издържатъ трапезария за беднитѣ деца и развиватъ известна културна дейность. Тѣ се отличаватъ съ своето трудолюбие, доброта и предприемчивость.

За малко време ние разгледахме по-важнитѣ мѣста на града и можехме да доловимъ, да почувствуваме неговата многопревратна сѣдба презъ вѣковетѣ. Днесъ Цариградъ запада. Населението му е все още разноплеменно: турци, гърци, евреи, арменци, араби, българи и др. Градътъ не е добре благоустроенъ. Повечето улици, особено въ квартала Истамбулъ, сж тѣсни, криви, стрѣмни и не дотамъ приветливи. Най-голѣмиятъ площадъ се намира въ квартала *Пера*. Тукъ е издигнатъ величественъ *паметникъ на свободата*, който представлява сцени отъ борбата за новия държавенъ редъ, начело съ великия вождъ *Кемалъ Ататюркъ*. Наблизу е голѣмото училище *Галата Сарай*, гдето сж добили образованието си много видни българи. Кжщитѣ на града сж многоетажни, нѣкои съ дъсчени покриви и съ решетки на прозорцитѣ. Въ Цариградъ нѣма добре уредени локали, но има много кафенета, все пълни съ посетители. Насѣдали мълчаливи люде, нѣкои съ нарелета, пушатъ, сърбатъ кафе, очитѣ имъ плуватъ въ влага, гледатъ въ далечината морето и тжгуватъ, може би, за миналото, или мечтаятъ за райско блаженство.
